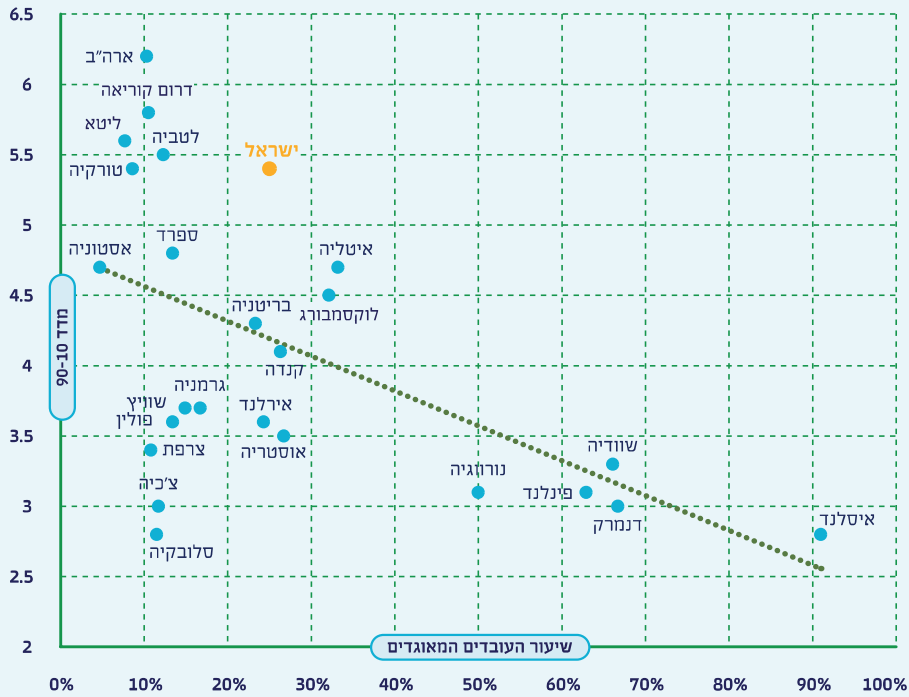

הסיבה הראשונה -איגודי עובדים מעלים את שכר העובדים ומקטינים את אי-השוויון, שהתרחב מאוד בשנים האחרונות והפך לאחד מהנושאים המדוברים ביותר בשיח החברתי-כלכלי. השיח אודותיו מתרכז בשאלת הגורמים שהביאו להתרחבותו ובשאלת האמצעים להילחם בו. אחד הממצאים המובהקים שנמצאו הוא הקשר בין הירידה בכוחם של איגודי העובדים להתרחבות אי-השוויון.

איך זה יכול להיות? בניגוד לשיח הכלכלי הרווח, שיעור הרווח של מעסיקים ובעלי הון מהעסקים שלהם לא חקוק בסלע, והוא משתנה ממדינה למדינה ומחברה לחברה, בין השאר בגלל ההסדרים הפוליטיים והחוקיים השונים של כל מקום. באיטליה, לדוגמה, רווחי המעסיקים הם כמעט 50% מעוגת ההכנסות הלאומית ורק כ-40% שייכם לעובדים, בעוד בצרפת רווחי המעסיקים הם פחות מ-35% וכמעט 50% מגיע לעובדים. בדנמרק כמעט 50% מעוגת ההכנסות עוברת לשכר העובדים ורק 35% מגיע למעסיקים, בעוד ביוון העובדים מקבלים רק קצת יותר מ-40% והמעסיקים 50%. שינוי עוגת ההכנסות לטובת העובדים מתרחש גם בזכות איגודי העובדים וההסכמים הקיבוציים שנלווים לעבודה שלהם.

מתאם בין שיעור העובדים המאוגדים לאי-השוויון בהכנסות, מדינות שונות, 2017

מקורות הנתונים: מאגרי הנתונים של ה-OECD, Income inequality, Trade union density; עיבוד הנתונים: פורום ארלזורוב

הערה מעדי: חסרים פה לדעתי כותרת לתרשים ומקרא לצבעים (כתבתי משהו לא בטוחה שזה נכון) ומקור הנתונים... לשיקולכם

כותרת?

